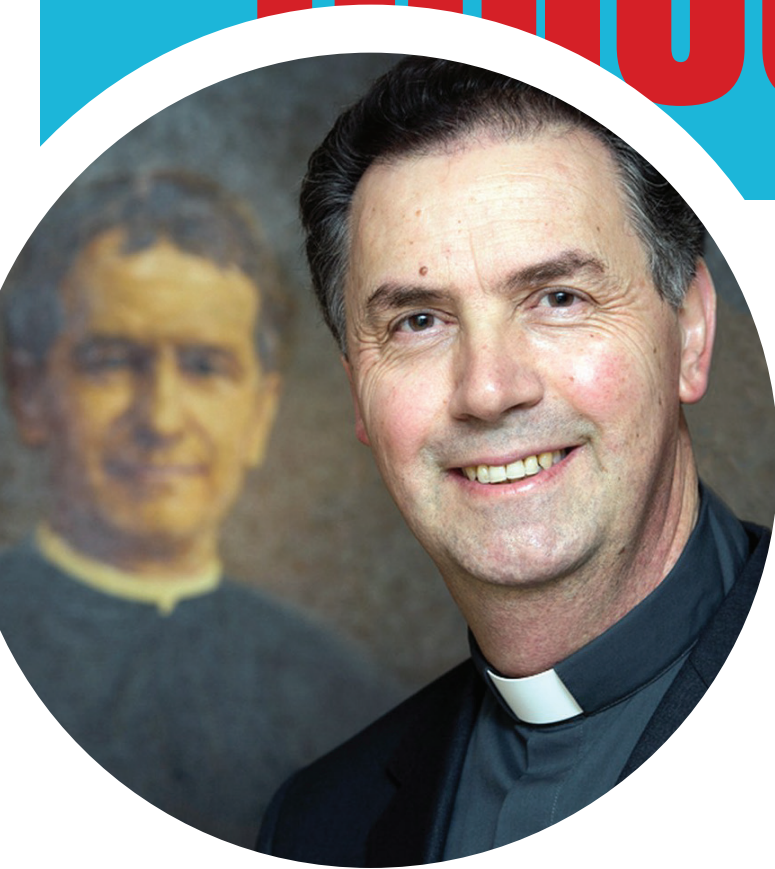

листопад
2018

Bollettino Salesiano

ПОСЛАННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО НАСТОЯТЕЛЯ

ОТЦЯ АНХЕЛЯ ФЕРНАНДЕСА АРТІМЕ

ДОТЕПЕР Є ДОБРІ НОВИНИ!

НОВІ МІСІОНЕРИ СДБ І ФМА

Покликані засвідчити Божу присутність у світі.
Завдяки непомильному салезіянському стилю:
починаючи знизу, від найменших.

Дорогі друзі «Салезіянського бюлетеня», я пишу вам, коли проминуло декілька годин після вручення місіонерських хрестів групі з 10 сестер Дочок Марії Помічниці християн і 25 салезіян отця Боско цього 149-го місіонерського відправлення, починаючи з того першого, яке підготував сам отець Боско 11 листопада 1875 року. Тоді в Аргентину було відправлено десять перших салезіян: шість молодих священиків і чотирьох братів. Після них було ще одинадцять тисяч салезіян і дві з половиною тисячі Дочок Марії Помічниці християн, з яких понад дві тисячі були італійками, котрі вирушили з Європи в усі куточки світу.

Це надзвичайна дійсність, яка дозволяє мені сказати, що дотепер є добрі новини, які необхідно знати та які треба повідомляти.

Вручаючи розп'яття, я бачив в очах цих молодих чоловіків і жінок спільне світло, відблиск слів, сказаних одним з них: «Я відчуваю, що живу рядками 105-го псалма, в якому йдеться про те, що Господь покликав Мойсея та Арона, чоловіків свого серця. Це не мій вибір, це – моє покликання». Їхня спокійна і рішуча поведінка допомогла нам пережити певним чином і наше особисте покликання.

Покликання, яке стосується не тільки богосвячених салезіян і салезіянок, але й усіх членів Салезіянської Родини, адже так чи інакше всі ми були покликані стати учнями й місіонерами молоді та найбільш потребуючих людей у кожному куточку нашого прекрасного, улюбленого і постраждалого світу. Насправді християни не мають місії, вони самі є місією. Всі християни покликані жити таїнством Во-

плочення, тобто переживати у фізичному та моральному тілі спільноти Божу присутність.

Вони перебувають на місії від імені Ісуса Христа, і той, хто їх приймає, виявляє гостинність до самого Бога: «Істинно, істинно говорю вам: хто приймає того, кого я пошлю, той мене приймає; а хто мене приймає – приймає того, який послав мене» (Євангеліє від Йоана

- Святий усміхнувся та відповів: «Вже завершилася... Вже завершилася».

Найкраща проповідь завжди має тіло й кров. Ісус Христос порівнював християн з сіллю: «Ви – сіль землі. Коли ж сіль звітріє, чим її солоною зробити? Ні на що не придатна більше, хіба – викинути її геть, щоб топтали люди» (Євангеліє від Матея 5, 13).

13,16-20).

У «Квітах святого Франциска» є одна захоплива історія. Одного дня, виходячи з монастиря, святий Франциск зустрів брата Леона. Це був дуже простий і добрий брат, тож святий Франциск дуже любив його. Зустрівши його, він сказав: «Брате Леоне, ходімо зі мною проповідувати». Той відповів: «Дорогий отче, ти ж знаєш, що я неосвічений. Про що я говоритиму з людьми?». Але святий Франциск продовжував наполягати, тож зрештою брат Леон погодився. Вони ходили по всьому місту, тихо молячися за всіх людей, які працювали в майстернях і на полях. Вони усміхалися дітям, приділяючи особливу увагу найбіднішим з них. Також вони порозмовляли з найстаршими особами і провідали хворих. Згодом вони допомогли одній жінці донести велику посудину з водою.

Після того, як вони обійшли все місто кілька разів, святий Франциск сказав: «Брате Леоне, час повертатися до монастиря».

- «А наша проповідь?»

Святий Павло порівнює їх з пахощами: «Будьте добрими пахощами Христовими». Особа, яка пронизана пахощами, не має всім про це розповідати, адже аромат говоритиме замість неї.

Папа Франциск написав: «Мені подобається святість терпеливого Божого народу: батьків, які з такою любов'ю виховують своїх дітей, чоловіків і жінок, які працюють, щоб принести хліб додому, хворих людей і черниць поважного віку, які усміхаються. У цьому наполегливому бажанні день у день йти вперед я бачу також святість воюючої Церкви. Часто це святість "по сусідству", святість тих, хто живе поряд із нами, будучи відблиском Божої присутності».

НЕПОХИТНІ ТА МУЖНІ МІСІОНЕРИ НАЙМЕНШИХ

З Дому-Святині нашої Марії Помічниці, як я вже наголошував, вони вирушили в усі куточки землі: 149-й раз за останні 143 роки.

Після першого відправлення місіонерів у 1875 році отець Боско організував наступне у 1876, з першими Дочками Марії Помічниці християн, яких супроводжувало материнське благословення Матері Мадзарелло. Шість молодих сестер, яким було від 17 до 25 років. За часів отця Боско були ще місіонерські відправлення у 1878, 1881, 1883, 1885, 1886, 1887 та 1888 роках. На момент смерті нашого дорогого отця Боско на місії було вже відправлено 149 салезіян і 50 сестер Дочок Марії Помічниці християн, які працювали в Аргентині, Уругваї, Бразилії, Чилі та Еквадорі.

Це мужній авангард нашої Родини. Їх було відправлено не «робити, робити і ще раз робити», а нести дух, розширювати обійми отця Боско, ніжну людяність Матері Мадзарелло і сміливість тих, хто живе євангельським запалом.

Те, що я сказав новим місіонерам, я б хотів повторити усім вам: «Ми очікуємо, що душпастирська любов стане справжнім осердям вашої сутності та діяльності. Нехай євангельський Христос, якого любили і наслідували отець Боско та всі святі, дійсно стане джерелом вашої особи, щоб ви покійно та вповні жили синівським ставленням до Церкви, любов'ю до молоді, типовою для нашої запобіжної системи, в родинному дусі, з невтомною працьовитістю та поміркованістю. Будучи завжди поєднаними з Богом, будьте оптимістичними, радісними, винахідливими і гнучкими особами. І ніколи не забувайте, що на нас очікують обійми Отця Небесного, до якого ми прийдемо не самі, а в супроводі всіх тих, за кого ми віддамо наше життя».

Ми покликані засвідчити Божу присутність у світі. Завдяки непомильному салезіянському стилю: починаючи знизу, від найменших.

Професор Фернандо Сільва, який керує педіатричною лікарнею Манагуї, розповів надзвичайно зворушливу історію. Якось на Святвечір він допізна затримався на роботі. Коли Фернандо вирішив піти додому, де його чекали на святкову вечерю, вже було чути вибухи петард, а спалахи феєрверків освітлювали небо.

Коли він пішов на останній обхід, щоб перевірити, чи все гаразд, почув легкий звук, який нагадував падіння осіннього листя: це були кроки когось, хто йшов за ним. Він обернувся і побачив одного зі своїх наймолодших пацієнтів.

Попри сутінки він впізнав його. Це була дитина, в якій не було абсолютно нікого.

Фернандо впізнав це обличчя, яке вже було позначене смертю, та очі, які просили вибачення або, можливо, дозволу.

Фернандо підійшов до дитини, яка взяла

його за руку і прошепотіла: «Скажи їм, скажи комусь, що я тут».

На одній з фотоекспозицій, присвяченій безпритульним дітям Ліми, під однією зі світлин був такий напис: «Saben que existo pero no me ven»: «Вони знають, що я існую, але вони мене не бачать». Я став для них суспільною проблемою, статистичними даними, але вони мене не бачать.

Ми залишаємося Салезіянами, де б ми не були, слухаючи голос забутих і непомітних. Ми покликані бути непохитними і мужніми місіонерами найменших і останніх. Ми покликані стати навколішки, щоб вмити ноги інших, як це зробив наш Учитель і Господь.

Лише той, хто опускається, може слухати, особливо найменших. У них є слова, які вони хочуть сказати, і життя, яким вони прагнуть поділитися.

Дорогі мої, ви скрізь зустрінете багатьох людей з добрими намірами. Деякі з них навіть не сприймають ситуацію так, як ми, оскільки у них інший світогляд й інша релігія, але це добрі особи, які роблять багато добрих справ, насолоджуючись красою та шукаючи істину. Але ви зустрінете і багато страждань, породжених несправедливістю, нерівністю та жорстокістю, часто з боку тих, у кого більше політичної, економічної або соціальної влади.

Але ви завжди повинні залишатися поруч з найбільш потрібними, найбільш потребуючими і тими, кому загрожує найбільша небезпека.

З цього приводу хотів би процитувати один з тих «спогадів», які сам отець Боско прагнув вручити місіонерам першої групи, 143 роки тому, перед відчаленням пароплава «Савойя»: «Опікуйтеся хворими, дітьми, літніми та бідними особами, і саме так ви заслужите Боже благословення і людську любов», а в одній записці для отця Кальєро читаємо: «Робіть те, що можете, а Бог зробить те, що ми зробити не можемо. Довірте кожну справу Христові Євхаристійному і Марії Помічниці християн, і тоді ви побачите, що таке справжні чуда».